A közönséges lószúnyog

Nem kell vízpartra, vagy erdőbe menni, hogy megpillantsuk ezt a hatalmasra nőtt szúnyogfajt. A zöldségeskertekben, parkokban, szőlőkben, legelőkön sok ízeltlábú között időnként találkozhatunk egy igen furcsa jószággal is a közönséges vagy kósza lószúnyoggal. Sok ember ok nélkül fél e cingárlábú, kétszárnyú rovartól, holott teljesen ártalmatlan! **Csupán növényi nedveket szívogatnak.**
Feje csőrszerűen megnyúlt s itt találjuk szívó szájszervét.
Zörgő röptéről és figyelemre méltó hatalmas három pár lábáról mindenki könnyűszerrel felismeri.

Ha óvatlanul kézbe fogjuk lábait, igyekszik menekülni, s egy rebbenéssel letörheti cérnavékonyságú végtagjai valamelyikét. **Színezetére a rozsdabarna szín a jellemző,** akárcsak rokonára, a hozzá igen hasonló kerti lószúnyogra. A fej, a tor és a potroh hosszúsága a 2,5 centimétert is elérheti, de ettől nagyobb méretűnek tűnik hatalmas lábai miatt. Hátsó szárnyait alig vesszük észre. Ezek az elcsökevényesedett szárnyacskák nagy szerepet játszanak az állat repülés közbeni egyensúlytartásában.

Sok száz apró fekete petéjét nedves kerti talajokba rakja, s a kikelő lárvák tömeges elszaporodásuk esetén a gyökerek, sőt a talajból feljőve a termesztett növények leveleinek megrágásával jelentős károkat okozhatnak. Különféle talajfertőtlenítő szerekkel, s a gyomosodás megakadályozásával, vetésforgó alkalmazásával védekezhetünk az általa okozott károk ellen. (fotó és szöveg: Agárdy Sándor)

